

OMANÄOLINE ERAHUVIKOOL

ÕPPEKAVA

ÜLDSÄTTED

1. Omanäoline Erahuvikooli (*edaspidi: Huvikool*) õppekava on dokument, mille alusel toimub lastele ja noortele huvialast täiendõpet pakkuv õppetöö huvikooli õpperühmades.
2. Õppekava on välja töötatud arvestades iga õppeastme, õpperühma ja huvikooli võimaluste omapära.
3. Õppekava määrab kindlaks õppe-eesmärgid, õppeaja, õppeainete loendi koos ajalise kestvusega ja ainekavadega, õppeaine valiku võimalused ja tingimused ning nõuded õppeetappide ja huvikooli õpingute lõpetamiseks.
4. Õppekava koosneb üldosast ja õppeainete loendist.

ÜLDOSA

I ÕPPE- JA KASVATUSTÖÖ ÜLDEESMÄRGID

1. Huvikooli ülesandeks ja eesmärgiks on laste ja noorte (*edaspidi: Õpilane*) võimete avastamine ja kavakindel arendamine, olles seega kättesaadavaks lüliks Eesti haridussüsteemis kõigile kunstiaideid omavatele lastele. Huvikool seab oma eesmärgiks ka kohaliku kultuurielu edendamise Eesti kultuuritraditsioonide alusel.
2. Eesmärgid on:
 - suunata õpilasi läbi mängu ja isetegemise kunsti ja meisterdamise juurde;
 - õpetada õpilasi oma eesmärgi nimel töötama, arendades seeläbi keskendumisvõimet;
 - suunata õpilasi oma tegevust jälgima ja õppimist kavandama, analüüsima ning kujundama isikupärast väljendusstiili;
 - anda õpilastele praktilisi kogemusi meisterdamises ja erinevates kunstivaldkondades, mis läbi areneb õpilase loovus ja kujutlusvõime;
 - pakkuda õpilasele põnevust;
 - arendada loogilist mõtlemist;
 - arendada käte osavust ja koordineerimist;
 - toetada keskkonnasäästliku mõtteviisi juurutamist läbi materjalide taaskasutamise;
 - arendada õpilaste tööoskuseid läbi uute tehnikate ja töövahendite kasutamise;
 - kujundada esmaseid teadmisi tööohutusest;
 - ideid ja mõtteid jagades arendada õpilaste suhtlemis- ja väljendusoskust;
 - äratakse huvi loometegevuse vastu, innustades ja kiites kõiki võrdselt;
 - valmistada õpilasi ette professionaalse kunstihariduse omandamiseks.
3. Õppe- ja kasvatustöö huvikoolis peab aitama kujuneda isiksusel, kes:
 - mõtleb loovalt;
 - oskab oma tegevust eesmärgistada, kavandada ja hinnata;

- suudab valida, otsustada ja vastutust kanda;
- oskab teha tööd, on valmis koostööks;
- mõistab teadmiste ja pidevõppe tähtsust, oskab õppida;
- aktiivse kunstilise tegevuse kaudu arendab kunstitaju, fantaasiat.

II ÕPPEKAVA PÕHIMÕTTED

1. Huvikool pakub huviharidust lastele ja noortele (õpilastele) vanuses 4 kuni 16 eluaastat
2. Õppekorralduses ja õppesisu valikul arvestatakse vanuselisi, individuaalseid ja rahvuslikke iseärasusi, lisaks püüame juhendada eesti rahvakalendrist ja talurahva tähtpäevadest. Õppekava aitab kaasa rahvusvähemuste integreerumisele Eesti kultuuriellu.
3. Lähtudes demokraatia põhimõtetest kujundavad huvikooli reegleid õpilased, juhendavad pedagoogid, huvikooli juhtkond ja lapsevanemad üheskoos. Õppetöö kavandamisel peetakse silmas igaühe võimekust, kus huvikooli ülesanne on suunata õpilast oma tegevust jälgima ja õppimist kavandama, analüüsima ning kujundama isikupärast väljendusstiili.

III SEOSSED ERI ÕPPEAINETE VAHEL

1. Kunstiainetes õppes on õppeained omavahel tihedalt seotud ja õpilase areng sõltuvuses tehniliste ja vaimsete omaduste arendamise ajastamisest. Iga töö teostamisel kasutatakse koos vähemalt kahte erinevat tehnikat.

IV ÕPPEPROTSESS

1. Õppimise käigus analüüsib ja hindab õpilane õpitavat pidevalt ning edukus sõltub õpilase oskusest õppida. Juhendav pedagoog on õpitegevuste kavandaja ja looja ning õpihuvi innustaja.
2. Hindamine on osa huvikooli õppeprotsessist. Õpilane peab teadma mida hinnatakse, milliseid hindamisvahendeid kasutatakse ja millised on hindamise kriteeriumid.
3. Hindamise põhieesmärgid on:
 - motiveerida õpilast sihikindlamalt õppima;
 - anda teavet õppimise käigust õpilasele, lapsevanematele;
 - määratleda õpilaste individuaalsed õpitulemused.
4. Hindamine toimub läbi:
 - julgustava suulise hinnangu jooksva töö käigus;
 - läbi tööde avaliku väljapaneku (näitused internetis, lasteaedades ja koolides, avalikes kohtades)
 - tunnistus, millel on juhendava pedagoogi poolt kirjutatud iseloomustus õpilase praktiliste tööde ja/või tema arengu kohta.
5. Õppevormid järgivad sama õppekava ja on nii koolides kui lasteaedades järgmised:
 - Tavaõpe – kuni 12 last rühmas
 - Individuaalõpe – kuni 6 last rühmas. Rühm on väiksem ja juhendajal on võimalik iga õpilasega põhjalikumalt tegeleda.

V ÕPPEAEG

- Õppeaeg meie huvikoolis võib kesta kuni 12 aastat. Huvikooli tegemistega võib liituda igal ajal.
 - lasteaialapsed, 1-4 õppeaastat; 4-8 aastased õpilased;
 - kooli õpilased, 1-8 õppeaastat; 7-16 aastased õpilased.
- Õppeaasta algab reeglina 1.septembril ja lõpeb 15. mail ning kestab maksimaalselt 32 õppenädalat.
- Koolides on sügis- ja kevadvaheaeg samal ajal põhiõppe vaheaegadega, meie huvikooli jõuluvaheaeg on 16. detsember – 06. jaanuar.

VI AINEKAVA

- Huvikooli ainekava.

Õppeaine	4-8 aastased lasteaialapsed	7-13 aastased kooli õpilased	14-16 aastased kooli õpilased
Tarbekunst	0	5	5
Ehtekunst	0	1	2
Voolimine	3	2	1
Siidimaal	0	0	1
Klaasimaal	0	2	2
Joonistamine	6	5	3
Maalimine	7	6	6
Tekstiilikunst	0	2	3
Meisterdamine	13	0	0
Puidupõletus	0	1	1
Kompositsioon	3	8	8
Kunst kokku	32	32	32

- numbrid tabelis näitavad minimaalset ühe õppeaasta tundide arvu ehk kui huviring toimub õpilase jaoks üks kord nädalas
 - lasteaialaste tund kestab 30-45 minutit
 - koolilaste tund kestab 45-90 minutit
 - vastavalt võimalustele proovime pakkuda huviringi kaks korda nädalas ja siis tuleb tundide arv korrutada kahega.
 - sõltuvalt vajadusest, võimalustest ja tingimustest võib huvikool muuta ainete mahtu viie tunni ulatuses;
 - õppeained vahelduvad, igal nädalal on uus teema
- Ainekava rakendamisel arvestatakse õpilase ealisi ja individuaalseid iseärasusi.
 - Ainekava põhjal arendatakse välja juhendava pedagoogi poolt, koostöös huvikooli juhtkonnaga, täpsem õppeplan, mille areng on pidev.

VII ÕPINGUTE LÕPETAMISE TINGIMUSED

- Õpingud loetakse lõppenuks, kui õpilane on teostanud praktilised tööd vastavalt ainekavale.
- Iga õppeaasta lõpus väljastatakse õpilasele tunnistus.

ÕPPEAINETE LOEND

KUNST on üldisemas tähenduses meisterlik oskus mistahes loomingulisel tegevusalal.

- **TARBEKUNST**

on kunstiharu, mis tegeleb tarbeliste esemete kunstilise kujundamisega. Huvikoolis alustavad lasteaialapsed alguses meisterdamise ning mänguliste teemadega ja juba esimeses kooliastmes liigume samm-sammult tarbeesemete valmistamise poole.

- **TEKSTIILIKUNST**

on tarbekunsti haru. Tekstiilikunst kasutab kõikvõimalikke tekstiilide valmistamise meetodeid alates viltimisest kuni niidist või lõngast kootud kangaste töötlemiseni. Tekstiilikunsti alla kuuluvad need tehnikad, mida kasutatakse tekstiilide kaunistamiseks.

- **EHTEKUNST**

on tarbekunsti haru, mille käigus valmistatakse pärlitest, helmestest, nõöpidest, paeltest, naharibadest ja teistest detailidest kaelakeesid, kõrvarõngaid, käevõrusid, paberpärlid, juuksekaunistusi, prosse jt aksessuaare.

- **KLAASIMAAL**

on vaieldamatult põnevamaid tehnikaid, millega saab hakkama nii suur kui väike tegija. Klaasivärvidega saab kaunistada nii akna ette riputatavaid vitraaže, erineva kujuga klaasnõusid kui ka pudeleid ja keraamilisi plaate.

- **SIIDIMAAL**

on värvilahuse kandmine siidile ja selleks kasutatakse erinevaid tehnikaid.

- **VOOLIMINE**

on erinevatele materjalidele algvormi andmine, algvormist vormimine ja modelleerimine. Voolides kasutame vastavalt võimalustele materjale, millega saab toimetada tavatingimustes. Nendeks on erinevad plastiliinid, voolimissavid või materjalid, mida saab ise kokku segada (pabermass, soolatainas jne).

- **MAALIMINE**

on kujutamine värvide ja pindade, aga ka heleduse-tumeduse ja joonte abil. Seda tehakse kas reaalsete objektide või ettekujutuse järgi. Olulisim element maalimisel on värv, millega antakse edasi ruumi ja vormi, tundeid ja mõtteid. Maalides on võimalik kasutada erinevaid tehnikaid ja vahendeid – esmasteks vahenditeks huvikoolis on akvarell ja guašš, mis võimaldavad kiire tulemust. Seejärel kasutatakse mitmekülgsete omadustega kattevärve, nagu akrüül- ja erinevad efektvärvid, mis võimaldavad kasutada erinevaid alusmaterjale.

- **JOONISTAMINE**

on oskus joonte ning valguse ja varju abil edasi anda meid ümbritsevat või ka fantaasiamaailma. Joonistamine erineb joonestamisest ja arvutikujundusest selle poolest, et joonistatakse vaba käega, ilma tehniliste abivahenditeta ja läbi isikliku tunnetuse. Joonistamistehnikad on erinevad ja need sõltuvad ka vahenditest – pliiatsi, tuši, pastaka ja vildikaga saab viirutada, joonida ja punkteerida, söe, sangviini ja pastelliga saab katta suurt pinda peaaegu maaliliselt.

- **MEISTERDAMINE**

on kunstikasvatuse üheks liigiks, mille keskne märksõna on kompositsioon - ühelt poolt erinevate võtete ja tehnikate, materjalide, värvimisvahendite, kinnitusviiside kokkusobitamine ning teiselt poolt ühe töö piires erinevate visuaalsete rütmide, rõhkude ja tonaalsuste kombineerimine. Meisterdamine on väga tore tegevus lasteaiastele, mis võimaldab kokku panna erinevaid materjale ja luua neist midagi uut. Huviringis peame oluliseks taaskasutus- ning looduslike materjalide kasutamist, et õpetada lastele keskkonnasäästlikku tarbimist juba väiksest peale. Meisterdamise puhul on oluline, et õpilane tajub, et juba väiksenä saab ta oma kätega midagi luua enda ja teiste rõõmuks, tunnetada enda tähtsust ja vajalikkust.

- **PUIDUPÕLETUS**

on pinna söestamine kuumusega. Antud tehnika võimaldab õpilastel kujundada erinevaid pilte, kompositsioone ja tekste puidu pinnale.

- **KOMPOSITSIOON**

on koostamine, seostamine, ühendamine, liitmine, sidumine. Kompositsiooniks võib nimetada iga motiivide ehk üksikelementide liitmist, kus need siis sulatatakse üheks tervikuks olgu see siis lihtne või komplitseeritud lahendus. Seega on kompositsiooni mõtteks ja sisuliseks ülesandeks siduda omavahel üksikelemendid, millest kompositsioon koostatakse, ühendada need lahutamatuks tervikuks. Heal kompositsioonil pole midagi ära võtta ega ka juurde lisada. See on kehtiv kõikide kunstiliikide kohta.